

[Socialministeren]

give støtte til konkrete lokale projekter og formidlingsopgaver.

Vi må styrke og udbygge de lokale ressourcer og kontakter. Støtten hertil forestiller jeg mig også skal ske ved, at vi yder støtte til lokalt placerede forsøgs konsulenter, herunder til Center for Social Udviklings lokalt placerede forsøgs konsulenter og andre, der yder konsulentbistand til lokale projekter. Vi skal være så lidt bureaukratiske som overhovedet muligt.

Ønsker vi en social udvikling, som forankres lokalt, er det vigtigt, at udviklingen sker i overensstemmelse med netop de lokale tanker, der trives dér, og de ønsker, der er i lokalsamfundet, for ellers tror jeg, kræfterne er spildt.

Udviklingspengene skal ikke anvendes til midlertidige standardforbedringer, for så kan vi være næsten sikre på, at når udviklingsstøtten bortfalder, bortfalder også forbedringerne, så det bliver en stakket glæde for de få.

Selve udviklingsperioden kræver som regel tilførsel af ekstra ressourcer, viden, økonomi m.v. i en overgangsperiode, men lokalt skal man kunne finansiere fortsættelsen, altså forankringen på anden vis, når statstilskuddet falder bort med tiden.

Erfaringsopsamlingen og formidlingen af erfaringer er centralt i udviklingsarbejdet, og især den lokale formidling skal styrkes ved hjælp af støtte hertil. Men selvfølgelig skal man heller ikke helt glemme, at man også fra centralt hold har mulighed for og behov for at samle erfaringer op, og der må derfor skabes en sammenhæng, så de lokale forandringer også slår igennem på centralt hold, således at vi kan få ændret love og bekendtgørelser osv. i overensstemmelse med erfaringerne.

Til slut lidt om styring og administration af dette sociale udviklingsprogram. Efter min mening skal vi nu passe meget på ikke at få hele programmet til at drukne i administration.

Derfor vil jeg foreslå, at der nedsættes et bredt sammensat udviklingsråd, som har til opgave at rådgive socialministeren om udvikling og styring af programmet. Det er dette råd, som skal komme med ideerne til, hvorledes forsøgsprogrammet bedst opfylder sit formål.

Det bliver en lidt stor forsamling, og derfor bør der derudover nedsættes et projektudvalg, som skal vurdere de mange ansøgninger om støtte, og det er altså dem, som virkelig skal krybe i arbejdstøjet.

Jytte Andersen (S):

Vi behandler to udviklingsprogrammer, og jeg skal i den første del af min ordførertale selvfølgelig hæfte mig ved det socialdemokratiske udviklingsprogram, som har det formål at styrke det lokale sociale netværk og samtidig inspirere til en nødvendig omstilling inden for social-, fritids-, kultur- og skolepolitikken.

Forebyggende socialt og kulturelt netværksarbejde skal fremmes igennem nogle utraditionelle initiativer, som skal have en lokal forankring og et helhedsorienteret formål.

Vi ved, at langt de fleste mennesker i dagens samfund lever i tæt tilknytning til en lang række andre mennesker – kolleger, familie, naboer osv.

Men vi ved også, at samfundsudviklingen for flere og flere mennesker, der er mere eller mindre udstødte bistandsklienter, førtidspensionister, arbejdsløse, handicappede eller mennesker med en udenlandsk baggrund, faktisk har betydet, at de lever i passivitet, i isolation, fordi mange nærmiljøer er uddøde, er tømte for initiativer og tømte for et socialt kulturelt samvær med aktivitet og nærhed.

De oplever, at det offentlige system fungerer stift og fungerer passiviserende, og de føler sig overflødige og magtesløse, og for børn og unge fremmer sådan nogle miljøer og opvækstvilkår ofte en negativ udvikling.

Vi synes, det er vigtigt med dette program at understrege, at dette program skal virke igang-sættende på det lokale plan og skal fremme et inspirerende fællesskab.

Initiativerne skal bløde op for generationskløfter, bløde op for stive faggrænser og bløde op for sektorgrænser, som man til tider oplever nærmest spænder ben for hinanden.

Tværfaglighed, omstillinger og sektorielt samarbejde er jo noget, der går igen i den socialpolitiske diskussion – mange er enige om det – men vi ved også, at det er kolossalt konfliktfyldt, ikke mindst hvis man skal løse det inden for de givne bevillingsrammer. Derfor skal der et ekstra økonomisk løft til for at få blødt de stive grænser op og for at få fremmet en udvikling, der lægger op til decentralisering og selvforvaltning.

Vi har som sagt lagt vægt på, at det skulle være lokale initiativer, og vi har også lagt vægt på, at de lokale initiativer forankrer sig varigt, også når initiativerne og projekterne er afsluttet. Det